

ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

‘Η υπό των άναγνωστών μας άποσπασμένη συνεργασία κα μή συνοδευόμενη υπό δικαιώματος κρίσεως εκ δραχμών πέπτε δέν λαμβάνεται άπ’ δμιν.

Θ. Πανουσόπουλον, Καλάμας. Το ποίημά σας ‘Τό άποχρηστικόν βάρος’, πολύ βαθύ ίσως στάς έννοιάς του, βαθύ ός... άρτεσιανόν φρέαο, άλλ’ όχι έπιτυχές. Ίδου π.χ. τά δύο πρώτα τετρασίτσια :

‘Από μακράν τό κΰμα έρχεται στούς βράχους όμως σπάσει. Από μακράν καί ή ίδια έρχεται μά είς τήν καρδιά φουλιάσει.

Τό κΰμα πάλιν χάνεται, είς τής θάλασσας τό βάθη. Μά ή ίδια κάθεται

καί τίποτα δέν δύναται νά τήν διαταράξη...

Ι. Παπαδόπουλον, Πειραιά. Φέρτε το, άν σας είνε δυνατόν, στό γραφείο 7-10 μ.μ. καθημερινώς. Έρμιόνην, Αράμαν. Μάς γράψετε :

‘Αγαπητό μου Μπουκέτο,

‘Μιον μικρό άκόμη κοριτσάκι καί τακτικά ό πατέρας μου σ’ άγόραζε μόνον καί μόνον γιά νά σι διαβάξω καί έτσι νά μέ κάνη νά σ’ αγαπήσω πιο πολύ από κάθε άλλο περιοδικό.

Τώρα δέ σάν μεγάλωσα βρισκόμαι λημονιά στόν πόνον μου, στίς τόσο ώμορφες σελίδες σου καί σάν άκούω τόν έφημεριοπόλη νά σι διαλαλή, νομίζω πώς βρισκόμαι άκόμα στό μικρό μου σπιτάκι, μάςό με τούς δικούς μου.

Πάντα λαχταρούσα νά γράψω καί εγώ κάτι μέσα στό φύλλα σου, μά μά μικρή άδυναμία μέ κυριεύει σχετικώς. Στο τελευταίο σου όμως φύλλο διάβασα στό ‘Καρτ-Ποστάλ’ σου ένα συγκινητικό γράμμα άπ’ τήν Κωνσταντινούτσιν, τίς ‘Αναστασίας’ Αγγυράκου καί δάκρυσα, γιατί γνωρίζω τό κορίτσι αυτό καί τήν τόσον θλιβεγή ιστορία του. Αγάπησε, αγαπήθηκε, αγαπά άκόμη, μά δέν αγαπιέται πια.

‘Επειδή από του 1926 έχασα τό ίχνη του κοριτσιού αυτού, έκλαγα πολλές φορές, σάν τήν θυμύμονα γιατί ήταν μά άπ’ τίς καλύτερες μου φίλες πού γνώρισα στό μαθητικά μου χρόνια, πηγαινόντας στό σχολείο τίς πατρίδες μας. Έίμαστε κορίτσια μικρά άκόμα καί μουζε πη έκνοιω πού έννοιωθε στην καρδιά τίς. Δοιπόν, αγαπητό μου Μπουκέτο, έρχομαι σέ σένα νά σου ζητήσω νά μάς ένώσης καί πάλιν καί τίς δύο μάς γιά νά μπορούσω νά παρηγορήσω μία πού πρόκειται νά πεθάνη!...

Γι’ αυτό άν γνωρίζεις τήν άκριβή διεύθυνση τίς ‘Αναστασίας’ Αγγυράκου πού τώρα μένει στό Ταταύλα τίς Κωνσταντινούπολεως, δημοσιεύσε τήν στό πρῶτο φύλλον σου κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Αυστυχώς δέν γνωρίζουμε τήν διεύθυνση πού μάς ζητάτε. Γιά νά σας διευκολύνουμε όμως, δημοσιεύουμε αυτό τό γράμμα σας. Κυκλοφορεί τόσο εύρέως τό ‘Μπουκέτο’ στην Κων/πολι, όστε θά μάθετε, είμεθα βέβαιον, ότι μέ τόση λαχράτα ζητάτε. Έ.μ. Διακογιάννην, Τηρών (Σάμου). Φύλλα του έτους πού γράφετε δέν μάς χρειάζονται. Γ. Τσαγιλάν, ‘Εδεσσα. Εδχαριστούμεν θερμώς, άυστυχώς όμως δέν δημοσιεύουμε κοσμ. κίνησιν τών επαρχιών, έλλείψει επαρκούς χώρου. Διο. Βόσων, ‘Εδεσσα. Εδχαριστούμεν. Ίσως άργότερα έγκανύσουμε καί σελίδα κινήσεως επαρχιών. Δ. Καχριμάνην, Πειραιά. Οι στίχοι σας όχι έπιτυχείς. Μιχ. Τσαγκαρέλην, Ένταύθα. Το πεζογραφικό σας όχι έπιτυχές. ‘Εδώ κ’ έκει ή διήγησις πάει σωστά. Μά σέ πολλά σημεία άδυνατείτε, γίνεται άσάφης. Ίδου 3-4 άράδες άπ’ τήν άρχή πού ή ίδεες είνε ιπεροδευμένες καί ηείκονες υπερβολικές :

‘Μακράν τό σήμαντρο τίς έκκλησιάζει χτυπάει λυπητερά μόν’ τό δυνατό άγέρα πού φέρει τό κρού φύσημά του σάν θλιβερό μοιρολόγι τούς ήχους του.

‘Ο σδράνος φορητός μου μάςρα σένερα μοιάζει σάν γιγάντιος δαίμονας άπειλόνας νά σνοησιή τή σκευή τίς ψυχής του πάνω στή λαμπερή εικόνα πού λέμε άόριστα Ζωή...’ Διαβάξτε καί γράφετε, χωρίς

βιασύνη καί κατόπιν σκέψως. Γιά τά καλά σας λόγια, θερμώς ευχαριστούμεν. Διο. Γκιζιάν, Ένταύθα. Το διήγημά σας, τό πρώτο πού γράψατε, όπως λέτε στό γράμμα σας, όχι έπιτυχές. Ίδου π.χ. ή άρχή :

‘Είς τήν συνοικίαν τών κακοποιών δέν είχε πατήση ποτέ πόδι άστνομοικού, γιαντό έκείνου τό βράδι πού τό θερμομέτρον έδηγγε έννα βαθμούς κάτω του μηδενός καί τό χιόνη ήτο ύψέρ τό γονα άνω άίσια νά έπσκοπεφώ τήν άπρῶτον αυήν συνοικίαν...’ ‘Ο- τάν έφθ...σα είς τά πρώτα σπείτια έφοδιασμενος μέ τά απαραίτητα διά τήν έπληκνύδην έ-εΐνη άπόφαση ή ώρα ήτο δώδεκα καί τέταστο, έπρωχώρια δλίγον καί έμπήκα είς ένα στενό σοκκάκι, όταν είς τήν πρώην διασταύρωσιν του δρόμου καί υπό τό φως του ήλεκτρικού λαμπτήρος του δρόμου έφάνησαν δύο σκιάι άθλίου παρνοσιαστικού οι όποιοι όταν έπρωχώρισαν καμιά πενηνταριά μέτρα έσταμάτισαν έξωθι μάς οικίαις. Τότε ό είς ισούριες τρίς συνθηματικές καί άμέσως ή πειρα τό σπαιτό άνυξεν καί ή δύο άγωνητή ήσώθον μέσα είς τήν μυστηριώδη οικίαν κ.τ.λ. κ.τ.λ.’

Υπάρχει βέβαια στό διήγημα πολύ σκότος—άφο πρόκειται μάλιστα περί φανών του Άημου—πολύ μυστήριον καίάμυλλες φρικαλεότητες. Διαπράττονται έν ανώφ άπάνθρωπα έγκλήματα κατά τίς... ‘Γραμματικής’! Το ‘Συντακτικόν’ στραγγαλιζεται άπανθρώπως. Γι’ αυτό άκούατε τή φληκί συμβούλη μάς : Διαβάξτε. Μορφώθητε πρώτον κ’ έπειτα έχετε καιρό ν’ ασχοληθήτε καί μέ τήν φιλολογήαν. Αριστ. Περίδην, Χανιά. Πρέπει νά στείλετε τήν κατάλογο πλήρη Άηλαδή : Μέ όνομα συγγραφως, τίτλο βιβλίου, γονόνο καί τόπο έκδόσεως καί αριθμό σελίδων. Τόν περιεμένουμε. Σ.ο.φ. Φωκά, Κεφαλληνίαν. Μάς γράψατε ταχυδρομικός. Ντ. Λάνηδον, Ένταύθα. Το ποίημά σας όχι άπολύτως έπιτυχές. Έλ. Καρραζήτσον, Σάνθη. Άέν μάς χρησιμοποίησιν τό λατρικά. Στελ. Αστρινόν, Ρέθυμον. Το τραγούδι σας όχι έπιτυχές. Β. Μανιατάκον, Γόθειον. ‘Οχι έπιτυχείς οι στίχοι σας. Γαλ, Ένταύθα. Το πεζογράφημά σας όχι έπιτυχημένο. Θεοδ.ο.σ. Γαζάκην, Ένταύθα. Το διήγημά σας άκατάλληλο γιά τό ‘Μπουκέτο’. Πολύ νεοκλαμικό μά άλλα λόγια. Το ποίημά σας όχι τόσο έπιτυχές.

Έν τούτοις καί τό πεζό καί οι στίχοι δείχνουν πως μπορείτε νά γράψατε καλά πράγματα. Αυτό έχομε νά σας πούμε. Ζα νέντο Α.ο.β.ε.δ.ον, Αργουσόλον. Οι στίχοι σας όχι έπιτυχείς. Θά μάς υποχρεώσετε άν μάς βρήτε αυτό πού άγοράν παλαιά βιβλία, πάσης ύλης. Έλ.ε.ω.ν.ο.ρ.α.ν, Αργουσόλον. Οι στίχοι σας όχι δημοσιεύσιμοι. Δείχνουν όμως πως μπορείτε νά γράψατε καλά τραγούδια, μέ περισσότερη προσοχή χωρίς βιασύνη. Στείτε μάς λοιπόν κάτι τό άμεμπτο. Θά μάς υποχρεώνατε έπίσης άν μάς βρούκατε αυτό πού άγοράν, παλαιά βιβλία διαφόρου ύλης. Εύχαριστούμεν. Γ. Καλλιανούδον, Καλάβρυτα. Αυστυχώς δέν δημοσιεύουμε επαρχιακήν κοσμ. κίνησιν. Φ. Παπαδόπουλον, Πάτρας. ‘Η μετάφρασις σας όχι έπιτυχής. Στ. Παναγιωτίδην, Καρλόβασι. Το παραμύθι καλό, θά δημοσιεύω. Μόνον πού γάνει λίγο γιάτί άλλάξτε—καί δικαίως—τό σπουδαιότερο σημείο. Γιά τήν τρίτη πρόκειται. Το παραμύθι αυτό, χωρίς τό άλλαγμα πού κάνατε στίς εδημοσιεύθη πρό ετών σέ κάποιο ημερολόγιο. ‘Από κεί τό ήρατε : ‘Αν Νίκαν, Κίτιον. Εύχαριστούμεν θερμώς γιά τό ένδιαφέρον σας. Μέ τόν κ. καθηγητήν νομίζομε πως δέν άξίζει καί καθήγηται καί άνωτερο κληρικό καί ύποφυγοί καί στρατιώται. Θεοδ. Λαμπρόπουλον, Πάτρας. Μάς γράφετε :

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΑΓΝΟΣΤΑΣ ΜΙΑ ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Προκειμένου νά γράψομε έκτενή μονογραφίαν γιά τόν άλησμόνητον Γεώργιον Τερτσέτην, τόν έξαιρέτων άνδρυν, τόν γλυκυτότερον ποιητήν, τόν νοσηευτικόν κομφορναίει, τόν φίλον κα βιογράφον του Θεοδ. Κολοκοτρώνη, παρακαλούμεν θερμώς τούς άναγνώστας μάς νά μάς διεκκελύνουσι πρῶς τούτε, γράφοντες καί άποσπείλλοντες στίς ‘Μπουκέτο’ πᾶν έ,τι γνωρίζουσι περί ατού καί τίς ζωής του, φωτογραφίαν του, άν έλθουσι, καθώς καί φωτογραφίαν τής συζύγου του ‘Αδελφίδος Τερτσέτη, λέγουσι, ποιήματα, ή εισάδησε έλλα έργα του τυπωθέντα έν Νκυπλίω, έν ‘Αθήναις ή στο ‘Εξωτερικόν, μονογραφίας ή βιογραφικές πληροφορίες καί κριτικές, γραφείας περί του Τερτσέτη από ό άφορούς λογίους τίς εποχης του, καθστί γέλος πάντων σχετικόν μέ τόν άειμνηστον αυτόν άνδρα. Έκ είμεθα βαθύτατα εύγνώμονες είς όσους μάς συντρέξουν στό έργον μας αυτό. Πάν έ,τι μάς σταλή θά έπιστραφή ταχέως καί άσφαλώς.

‘Αγαπητό Μπουκέτο, σ’ έπουράνε άγγελε, σ’ πού ζύνεις βάλοσμο πορηγορίας στίς πληρωμένες καρδιές, σ’ ώ άδράγο καί εύγενικό πνεύμα, πού θέτεις τό μαγικό σου χέρι στό πονεμένα στήθη καί τά καθιστάς εύνηχ. Σ’ν, δέξου τό μικρό καί ώραίο άνθρακι (διήγημα) μου στόν μαγευτικό καί εύόδη ήκπο σου, έρησε το νά αναπαυθή σέ μία γωνία του άτέμνονος ήκπο σου, νά τό βγαλεις από τήν άφάνεια καί νά τό έψης στός άκείνας του ζωογονού ήλιου τίς φιλολογίας. Διαβάσατε λοιπόν τό ‘όρατον άνθρακι’, τό διήγημά σας δηλαδή. Θά τό φανεώσω στόν ήκπο του ‘Μπουκέτου’. Γράψτε μάς όμως, πρόκειται περί μεταφρασώς ή είνε πρωτότυπο; ‘Αν

είνε μετάφρασις ποιός είνε ο συγγραφέυς του ; Ε. Κολιαλέξην, "Άργος. Δυστυχώς δέν δημοσιευόμε, έξί του παρόντος τουλάχιστον, έπαρχιακήν κοιν. κίνηση. Α. Α., Χαλκίδα. Το ποιήμα σας όχι έπιτυχές. **Ενταύθα, Ένταύθα. Το ποιήμα σας** "Στά είκουσι μου χρόνιαι", αρκετά καλό. Δημοσιεύεται έδώ άναφορέντως του τεταρτού τετραστίχου, τό όποιον ήταν έντελώς άνεπιτυχές και χαλάσθε τό σύνολο :

**"Η νόχτα πάλι τόν μουντό, άπλόνει της μαντά
"Ο κόσμος έξω χαιρείται, τήν Άποκρηά με κέφι
Στη δίπλανή ταβέρνα μας, άκούγεται ένα νέφι
Κάποιον άμανέ οι στεναγομοί, σκορπούν μελαγχολία...**

**...Κλεισμένος μέσ' του 'Ατελιέ, τήν ήρεμη γαλήνη
Ένώ τριγύρω πληγειακά, ξεχύνονται σκοτιάδια
Κ' ενώ φεγγολοπόη ψηλά, τ' άίτημα πετραδιά
Μέ του άμανέ ένόουνται, και τής ψυχής μου οι θρηνοί**

**Και κλαίο, κλαίο τή Ζωή, πού άχαρη διαβαίνει
Χτές είμουν είκουσι χρόνω, και σήμερα θλιμμένος
Κλαίω πού δέν άγάπησα, κι' ουτ' είμαι άγαπημένος
Και μέσ' στο έινε μου βαδεία, ή θλίψ' εν' χαραγμένη...**

**...Μονάχος στ' άγαρθηθί μου, και λές τ' καθαρτέτα
Είν' ουκόνιτες ίππούτεν, πού κλαίνι μαζί με μένα
Χτές είμουν είκουσι χρόνω, σήμερα είκουσίνα
Κ' είμαι, άλλοι μου, τής Ζωής, μά μπλάβη μαριόνιττα...**

Ζία Ντέλ Ρίο, Ένταύθα. Το ποιήμα σας "Οι πέλοι της Σαλώμης" πολύ-πολύ καλό. Θά δημοσιευθί στο προσεχές φύλλο, στις έσωτερικές σελίδες. Είσασιε ενθαρσιωμένη; Άνυπονοούμε νά... τό μύθοιο. Κ. Ροδόρομον, Ένταύθα. Σάς ενθαρσιούσθε πολύ για τά θεματά σας λόγια. Περισσότερα μά στείλετε τά ποιήματά σας καί, άν είνε καλά, θά δημοσιευθώ. Α. Σ. Τα "Επίγραμμα Λόγια" πού μάς έστειλάτε γνωστά. Στείλτε μάς τίποτε άλλο λιγότερο γνωστό. Το ποιήματά σας, άν και έχη κάποια γοργότητα και άπλότητα, έν τούτο-ς ουκόνιται σε πολλά σημεία του στιχογραφικώς. Ε. Τ., Πειραιά. Τά βιβλία για τά όποια μάς γράφετε, δυστυχώς τά έχουμε όλα. Ωστόσο, σάς ενθαρσιούσθε πολύ για τόν κόπο που έκάνατε. Ιωάννην Βέρρα, Ένταύθα. Το ποιήματά σας—ή μάλλον ο έμμετρος μύθος σας,—όχι και τόσο άρχημο. Μόνο πού θά-θέλε σε δυο-τρια σημεία του περισσύτερη διασαφήνισαι. Ωραίους μύθους αυτό του είδους έχει κάνει ο κ. Γιάννης Περγαλιτής και τους έχει εκδόσει μάλιστα. Διαβάστε τους και έχετε να όφελγηθήτε πολλά. Πίλην Δραμήνον, Πειραιά. Το πεζογραφημό σας έχει πολύ κοινό θέμα και γι' αυτό είνε άνεπιτυχές. Τέτοια θέματα, όπωσ' ενθαρσιωθή τής χροσιωμένης φρούσης, είνε πολύ επικίνδυνα για τους νέους. Κ. Δ., Κιοθρια. Το ποιήμα σας πολύ έκτενές. Και άκριβώς ή έκτασίς του αυτή έγινε άφορη-μή να είνε σε πολλά του σημεία άνεπιτυχές. Είπασιε βέβαιοι ότι άν τό είχατε κάνει μικρότερο, θα τό έπροσεχάτε περισσότερο και θα γινόταν έτσι πολύ καλύτερο. Έν ένέ-στον "Ανδροέου. Το ποιήματά σας άνεπιτυχές. Για να βεβαιωθήτε και σας περι-αυτό δημοσιεύομε έδώ τά πρώτα του τετραστίχη :

**"Ητανε Σαββατόβραδο
και ώρα δωδεκάτη,
πού έκοιμόμουν ήσυχος
κ' εϋθύς άκούω κάτι.**

**Συπνώ, άκούω χαροπές
και σημαίνου, τό πώς άνεστη ο χριστός
σε μάς να άναγγέλου.**

**Σκνήνομαι, φορένομαι,
βάσω τά γιορτινά μου
και κίνησα για τ' εν έκκλησία
χωρίς δικό μ' κοντά μου**

**Κτυπών καιπάτες χαροπές
λαμπτή μάς ξημερώνει,
μά μοναχός να βρισκομαι
αυτό με φραγκώνει.**

**Θυμήθουν την μένα μου
και όλους τους όμοιους μου.**

Αίδαν Όρραφινίδου. Το διήγημά σας "Ο Πάλματζης" αρκετό καλό σε μερικά του σημεία. Άλλά, δυστυχώς, ως σύνολον άνεπιτυχές, τόσο από άπόψώς πλοκή, όσο και από

άπόψώς έκτελέσις. Είσαθε όμως—δπως μάς γράφετε—πολύ μικρή άκόμη και φανταζόμεθα ότι, μελετώντας και μεγαλώνοντας, θα γράψετε αρκετά καλό. Ο. Ι. Π., Ένταύθα. Το διήγημά σας ή μάλλον τό πεζογράφημα "Έλα Πάλι", αρκετά καλό, ως προς τό γράψιμο του. Δυστυχώς όμως δέν συμβαίνει τό ίδιο και έν την έκτενεί του, ή όποία στα περισσότερα σημεία της είνε κοινή. Μη σας άνησυχεί αυτό, γιατί συνήθως τό ίδιο παθαίνουν όλοι οι νέοι πού γράφουσι πεζογραφήματα σε λιρικό τόνο. "Όλοι γενικώς παραδέχονται πως τό είδος αυτό του λόγου είνε τό δυσκολότερο άπ' όλα." Έλεούθ. Α. Χατζιδάκη, Ρέθυμον. Για τά έν λόγω βιβλία σας προσφέρουμ δρ. 30. Στείλτε τά μάς και θά σας έμβάσωμεν ά-μέσως δι' έπιταγής τά γροήματα. Τ. Σακατά, Λάρισα. Οι στίχοι σας όχι έπιτυχές. Η πασίλ υ π ο ν. Κόλινδρον (Μακεδονία). Το ποιήμα σας όχι έπιτυχές. Ίδου π. χ. τά δύο πρώτα τετραστίχη. Πολλά άνθη, ευωδία, άποστάγματα, άλλ' όχι και ποιήσις...

**Γιασεμί λουλούδια στρόνω να περάσι
να μωραμένα πού μοσχολούσι
"Ανθη μαγεμένα δ' αυτά γελούσι
Τριαντάφυλλ' άνθισμένα, έλα να κεράσις.**

**"Ηλον άγνό άπόσταγμα άπ' τά γλυκά σου χείλη
Νόμισσον γλυκάδια κέρνα να ρουφιζώ
"Ανθ' αίθερο σ' αλάμα έλιν να στραγκίσιω
Γιασεμού άχνάδια μέσ' τό μορφοδείλη.**

Γ. Γιαννούλην, Βόλον. Μάς γράφετε να δημοσιεύσομε τό ποιήμα σας στο... «εραβόντο Μπουκέτο». Και συνεχίζετε :

"Περιμένω λοιπόν την ελλικρινή κριτικήν σας άπάντησι, τής ό-ποιάς ή δύναμις της πραγματικότητος θα μου παράσχη όρθρον ίκανοποίησιν. Έάν λοιπόν θεωρήσιτε τό ποιήμα μου ίκανόν προς δημοσίευσιν φρονάσωμαι πώς δέν θα λησμονήσιτε και προσέ-ρετε αύτφ' μίαν άδελον και μικράν θείσιν επί του σιβαστοτάτου και άνεκτήητου "Μπουκέτου" μάς.

Δυστυχώς όμως τό ποιήμα σας δέν είνε έπιτυχές. Νά π. χ. τό 'α' τετραστίχη :

**Μονότονο έξω ψιχάλισμα
μέσ' στο σκοτάδι ψιθυρίζει
βαριά-βαριά τό πόνο του...
θαρείς πώς κάτι ψιθυρίζει.**

Διαβάστε λοιπόν ελληνας ποιήσις. Θά δήτε τί είνε ποιήσις, στι-χογραφία, μέτρο, όμοιοκαταλή-ξια κ.τ.λ. κ.τ.λ. Μαίρη ην Δασκαλάκη, Χαρτοφύ. Μάς στέλετε ένα ποιήμα και παρακαλείτε να μη σας άπαν-τήσομε με τό... βαρύνοντο... Το ποιήμα σας όχι καλό. Σάς άπάντιμε λοιπόν ει... ήλον πλάγον β' ότι τό ποιή-μα σας πράγματι δέν είνε πε-τυχημένο. Ίδου 2-3 τετραστί-χη του και άς κρίνουσιν επί' αυτόν οι άναγνώσται μάς. Ήμείς νίπομεν τέσ χείρας :

**Γιατί όπόταν σε κινώ
τους όφθαλμού σου στρέφης
Και τόσο υπερήφανα
άλου τό νου σου έχεις**

**Μην φράνεις τόσον σκληρός
και όρνε ένα βλεμμα
Σε μά πτωχιά πού σάγαπιου
μέ όλον τής τό αίμα.**

**Δέν είσαι σι ό αίτιος
κ' άν σάγαπών δέν πταίω
παρά ό Πλάστιγς πού πλασε
τό όλον σου ωραίο.**

Για τά καλά σας λόγια θεγ-μός ενθαρσιούσμεν. Ι. Φορέ-ρη, Σέρρον. Ενθαρσιούσμεν. Το έχουμε. Ι. Παπαεναγ-γέλου, Βόλον. Οι στίχοι σας όχι έπιτυχές. Μάριον Μπιάνκο. Το διήγημά σας όχι πετυχημένο. Σ. Δημη-τριού, Πειραιά. Το πεζόν σας χωρίς ενδιαφέρον. Τ. Ρωμαντ-οικ-ον, Καλά-μας. Το έργο σας όχι κα-τάλληλον για τό "Μπουκέτο". Στείλτε τό σ' ένα τών έν "Αθήνας έκδοτών. Χωρίς άμ-φιβολία θα δεχθί να σας τό έκδόση. Τιμή έκάστου τυπο-γραφικού φύλλου δρ. 500. Μη δεχθήτε λιγότερα. Φύλλο σας έστειλαν. Το πεζογράφημα σας όχι έπιτυχές.

Τό γραμμόφωνον κατήνησε τό λαπητό-τερον μέσον έκλαϊκεύσεως τής μουσικής

Χωρίς αυτό κανένα σπίτι δέν είνε τέλειο. "Όλοι, νέοι και γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αυτό ή νεότης έχει στή διαθεσί της τες πιό φημιόμε-νες όρχήστρες του κόσμου, πού παίζουσι τούς τελευταίους χειρούς τής εποχής. Χαρίς σ' αυτό οι γέροι ξαναζούσι την εύτυχισμένη ζωή των νεώιτων των. άκουοντες τες άριστερες κανταδες πού τραγουδούσαν στες έκλεκτές των." Άλλά διά να άπολαύσι κανείς τό γραμ-μόφωνο πρπει να έχη ένα όργανον με τες τελειοτάιες τελειοποιήσις. Το γραμμόφω-νον ΣΤΑΡΡ τύπου XXII είνε τό μακαδικόν όργανον πού συγκεν-τρυνει τά χαρίσματα αυτά :

Μιά χαμηλή τιμή και καλλιτεχνική αξία.

Πώλησις με μηνιαίκες δόσεις παρὰ τή :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

ΑΘΗΝΑΙ : Στοά Άρακείου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Φιλωνος 43